

KRAUJASEKIŲ MOKYMAS

Kai medžiojama daug kanopinių žvérių, labai aktualu turėti šunų, mokančių sekti kraujo (šaltais, kelių ar keliolikos valandų senumo) pėdsakais. Šiam reikalui specialiai skirtų šunų - kraujasekių - mes dar kol kas turime mažai ir vargu ar artimiausiu laiku (bent jau pakankamai) jų turėsime. Bet yra kita išėitis - išmokyti sekti kraujo pėdsakais turimų veislų šunis. Žinoma, jau „pagyvenusius“ šunis vargu ar pavyks paversti šio amato specialistais. Šios rūšies mokslams, kaip ir visiems kitiem, labiau tinkta jauni šunys. Be abejo, svarbu ir veislę. Manoma, kad pédsekystės mokslus lengviau įkanda ramesnio būdo šunys.

Pagal galiojančias Tarptautinės kinologų federacijos taisykles lauko bandymuose, varžybose (sekant kraujo pėdsakais) gali dalyvauti įvairių veislų šunys, net jiems numatyti skirtini reikalavimai.

Įvairūs šunys prie sužeisto žvėries pėdsakų elgiasi labai skirtingai. Tai priklauso ir nuo to, ar tinkamai buvo mokomas jaunas šuo. Didelės reikšmės turi įgintas temperamentas - greit ar lėtai šuo sekas žvérj. Ir, aišku, uoslė.

Sužeistų žvérių pėdsakus puikiai narploja ne tik Hanoverio, bavarų kraujasekai (viršuje). Lietuvoje jau yra ir kitų, ne prasčiau šį amatą išmanančių šuvių - Labradorų retriverių (kairėje), bladhaudų (dešinėje).

